

Francova letala so bombardirala tudi rdečo prestolico Valencijo. Bombe so zaledele v bencinske tanke, kateri so zleteli

v zrak. V Valenciji je zahteval zračni napad 500 žrtev.

Japonsko-kitajska vojna

Prekinitev diplomatskih odnošajev — Splošna mobilizacija na Japonskem in napoved japonskega predsednika vlade

Po tako dolgotrajnem in najbolj srditem klanju sta Japonska in Kitajska prekinili diplomatske odnose. Japonska vlada je odpoklicala 18. januarja svojega zastopnika pri kitajski vladi in isto je storila kitajska vlada.

V smislu sklepov državnega sveta ali cesarske konference je japonska vlada 18. januarja že razpravljala o splošni mobilizaciji, ki je potrebna, da bo kitajski maršal Čankajšek prisiljen k predaji.

Japonski ministrski predsednik knez Kono je izjavil, da se Japonska ne bo več pogajala s Čankajšekom, ampak s kitajsko vlado v Pekingju, ki je bila pred nedavnim vzpostavljena na pritisk in po željah Japoncev.

Srednja Kitajska v nevarnosti

Japonska ofenziva je pričela 18. januarja vzdolž železnice Tiencin—Pukov. Ako bodo Japonci zavzeli to železniško zvezo, bo srednja Kitajska v njihovih rokah.

Napoved velike kitajske ofenzive

Pravkar smo beležili o hudem pritisku Japoncev vzdolž železnice Tiencin—Pukov.

Kitajski maršal Čankajšek je zbral v južnem delu pokrajine Šantung 400.000 vojakov. V tej armadi so bile izvršene važne spremembe in so bili odstavljeni nezanesljivi častniki. S to vojsko hoče Čankajšek izvesti nov napad, da obdrži v svojih rokah južni del šantungške pokrajine in pa provinco Kiangsi. Glavni namen kitajske ofenzive je: Japoncem preprečiti, da bi zasedli vso progo od Pukova proti severu, kar se bo zgodilo, če se bodo polastili pokrajine Šantung in Kiangsi v celoti. Za napad pripravljena Čankajškova armada je zbrana pred Sučovom.

Kdo pošilja Kitajcem orožje?

Poročevalci japonskih listov poročajo iz Honkonga (na jugovzhodu Kitajske), da so od Božiča do 15. januarja pripeljale Kitajcem orožje in strelivo te-le ladje: sedem angleških, tri italijanske, dve nemški, dve ameriški, dve norveški, ena danska in ena holandska. Angleška je poslala 40, Zedinjene države pa 11 letal. Eksplozivnih snovi je prišlo iz Italije 1800 ton, iz Anglije 800, iz Nemčije 620, iz Zedinjenih držav 450, iz Danske 400, iz Holandije 250, iz Norveške 100 ton. Zanimivo je, da imata Italija in Nemčija zvezo z Japonsko, orožje in strelivo pa dobavljata ne samo Japonci, marveč tudi Kitajski.

Po katoliškem svetu

Teden proti preklinjanju. Teden od 9. do 16. januarja je bil v šibeniški in bivši zadrski škofiji določen kot teden proti preklinjanju. V Dalmaciji je ta grda razvada, ki krađe Bogu čast ter širi surovost med ljudmi, jako razširjena. Šibeniški katoliški tednik »Katolik« piše o tem: »Kletev in psovka je pri nas razširjena kakor zrak, ki nas obdaja in ki se v njem gibljemo. Z njo se je pobratil kmet in mešan, nepismen človek in razumnik, moški in ženska, odrasel človek in neodraslo dete. Kako razkužiti ta okuženi zrak? Kako odstraniti to črno pego z obraza lepe, sončne Dalmacije?« In v drugem članku piše: »Napovedujemo boj preklinjanju. V kletvi gledamo svojo sramoto. Naša akcija proti preklinjanju mora izhajati iz stališča, da je kletev tudi greh, proti grehu pa se morajo kristjani borovati.« Ves teden so bile po raznih šibeniških cerkvah prireditve in pobožnosti: pridige, spovedovanje, sv. obhajilo, sv. maše, zadostivne molitve pred sv. Rešnjim Telesom. Bila so tudi izvincerkvena zborovanja. Katoliška Hrvatska se odločno bori zoper grdo, surovo in sramotno razvado preklinjanja. — Kaj pa Slovenija? Besede šibeniškega »Katolika« o razširjenosti kletve v Dalmaciji dobivajo vsak dan večjo veljavo tudi za Slovenijo. Treba je samo malo prisluhniti šolski mladini srednjih in ljudskih šol, pa se bomo prepričali, kako strahovito se to zlo širi med našim ljudstvom, ki prej tega madeža ni imelo na sebi. Cerkvena oblast se z duhovnimi sredstvi bori zoper to zlo. Naj tudi svetna oblast stori svojo dolžnost. Posebno opozarjamo šolsko oblast,

da z vsemi sredstvi izkorenini to ves narod sramotečo razvado iz vrst mladine.

Papežev kip so dali odstraniti. To se je zgodilo v Nemčiji, in sicer v rudniku Bobrek pri Beuthenu v Zgornji Šleziji. Ko je bilo po svetovni vojni v Šleziji ljudsko glasovanje o tem, ali naj ti kraji pripadajo Poljski ali Nemčiji, je bil papežev komisar za glasovalno področje Ahil Ratti, sedanji papež Pij XI. Po glasovanju je bila Šlezija razdeljena med Poljsko in Nemčijo. V spomin na bivanje takratnega papeževega zastopnika — sedanjega papeža — v Šleziji, so postavili pred šestimi leti v rudniški dvorani v Bobreku lep kip Pija XI. Kip je bil v velikih čisljih ne samo pri katoliških, marveč tudi pri protestantskih delavcih, ker je bil spomin na zgodovinske važne dogodke. Narodno-socialisti-

DOSEDAJ SO IZŠLE SLEDEČE KNJIZICE »SLOV. GOSPODARJA«:

1. Zemljiška knjiga 5 dir.
2. Kako si sam izračunam davek 4 dir.
3. Zaščita kmetov v Jugoslaviji (Razprodano)
4. Predpisi o cestah in prometu na njih 14 dir.
5. Zakon o volitvah naodnih poslancev 8 dir.
6. O bolnišnicah in bolniških pristojbinah 5 dir.
7. Koliko sme odvetnik računati 5 dir.
8. Uredba o likvidaciji kmetijskih dolgov 5 dir.
9. Uredba o kmetijskih zbornicah 5 dir.
10. Uredba, s katero se določa tarifa o nagradah notarjev 5 dir.

Naročniki »Slovenskega gospodarja« dobijo knjižice za polovično ceno.

ni kolovodje pa niso gledali s prijaznimi očmi papeževega kipa ter niso mirovali, dokler ni bil kip pred nekaj tedni odstranjen iz dvorane. Zgodilo se je to ponoči, ker se je uprava rudnika sramovala izvršiti to nelepo dejanje podnevi.

Božič menihov v Tibetu. Menihi z Velikega sv. Bernharda v evropskih Alpah so poslali nekaj svojih redovnikov v Srednjo Azijo, da tamkaj izvršujejo delo krščanske ljubezni do popotnikov, ki potujejo po samotnih in nevarnih krajih. Ti menihi so se naselili v Tibetu na 4000 metrov visokem gorskem sedlu Silah v Himalajskem gorovju. Na sveto noč so ti menihi bili v zvezi potom radia z materinskim samostanom sv. Bernharda. Na gori sv. Bernharda je imel p. rektor polnočnico s slovesnim petjem, ki se je potom radia preneslo v Tibet in ki so ga tibetski menihi prav dobro slišali kljub ogromni razdalji od sv. Bernharda v Srednjo Azijo. Tibetski menihi namreč imajo izvrsten sprejemni aparat, ki ga jim je v svoji velikodušnosti poklonil lani umrl slavnij najditelj radia Marconi. Na gorskem sedlu Silah gradijo menihi gostišče, ki bo večje kot materinsko gostišče na Velikem sv. Bernhardu. V njem bodo dobivali zavetišče ljudje, ki potujejo iz Kitajske v Indijo po potih, kateri so v zimskem času radi strašnih sneženih viharjev zelo nevarni. Čeprav gostišče še ni dograjeno in odprto za popotnike, vendar sta patra Melly in Coquoz že rešila življenje nekaterim popotnikom, ki so zgrešili pot ter so že bili oslabljeni do smrti. To je dvignilo ugled menihov in vzbudilo zaupanje poganov do njih.

